

бѣха събрани значителни запаси продоволствие, фуражъ и патрони, които можаха да се испратятъ при първа нужда.

Частитѣ, които влизаха въ тѣзи колона, както видѣхме състояха отъ полковетѣ на 16-та дивизия: 61-ий Владимирский, 62-й Суздальский, 63-й Углицкий и 64-й Казанский, 9-ий, 11-ий и 12-ий баталиони отъ 3-тата стрѣлкова бригада, 1-ва, 2-ра, 3-та, 4-та, 5-та, 6-та и 10-та български дружини; двѣ роты отъ 3-ия саперенъ баталионъ, 4-та батарея отъ 16-та артилерийска бригада, 2-рата плавинска батарея, 9-тия казашкия Донски полкъ и една уралска сотня. Всичко 22 $\frac{1}{2}$ баталиона и дружини, 7 сотни и 14 орждия. Всичкитѣ, съ исключение на 10-та дружина, бѣха си спечелили славата на закалени въ боеветѣ части: 16-та дивизия и 3-тата Стрѣлкова бригада проявиха чудеса отъ храбростъ въ боеветѣ подъ Ловечъ и Плѣвенъ. На 30-й августъ повечето отъ тѣхъ имаха до 50% загуби и се държаха съ едно рѣдко самоотвържение. Българскитѣ дружини, съ исключение на 10-та, така сжщо бѣха си завоювали репутацията на добри боеви части. Самоотвържението, храбростта и упорството въ боя на нашитѣ опълченци съ привождаха за примѣръ и справедливо имъ бѣха заслужили уважението и пълного довѣрие на рускитѣ имъ бойни другари.

Прѣдъ началото на похода, началника на отряда заобиколи и прѣгледа всичкитѣ части, като заедно съ това се запозна и съ българскитѣ дружини. Въ деня на тръгването генералъ Скобелевъ адресира къмъ войскитѣ отъ вѣрнения му отрядъ, слѣдующия прочувстванъ и пленъ съ вѣра въ успѣха приказъ:

Войници!

„Намъ ни прѣдстои да изпълнимъ труденъ, но достоенъ за славата на рускитѣ знамена подвигъ: днесъ ний тръгваме безъ пѣтица за да минемъ Балкана, като вземемъ съ себе си и артилерията. Ний ще си проби-